پرسه اوباش در فوتبال

اراذلی که در فوتبال جولان می‌دهند، از کجا می‌آیند و چرا قدرت می‌گیرند؟

بهروز رسایلی | اتفاقات رخ‌داده در نخستین جلسه تمرینی استقلال در فصل جدید، بازتاب‌های منفی و بسیار وسیعی در رسانه‌های کشور و نیز شبکه‌های اجتماعی داشت. حتما در جریان هستید که بعد از شعارهای اعتراضی برخی هواداران علیه حجت کریمی، سرپرست موقت باشگاه، برخی اراذل و اوباش که اطراف او حضور داشتند، روی سکوها رفتند و با معترضان برخورد فیزیکی کردند. پس از این حادثه تلخ و باورنکردنی، موجی از واکنش‌ها شکل گرفت؛ از بیانیه وزارت ورزش و احضار کریمی به کمیته اخلاق گرفته تا دعوت از هواداران مضروب به تمرین استقلال و دلجویی جواد نکونام از آنها. اصل مطلب اما همچنان پابرجاست؛ اینکه این اوباش چه کسانی هستند و چطور این همه در فوتبال قدرت گرفته‌اند؟

سابقه تاریخی

جولان اراذل در فوتبال ایران قصه امروز و دیروز نیست. این داستان به سال‌های دور برمی‌گردد، اما اگر قرار باشد تصویر نزدیک و در دسترس‌تری در این زمینه ارائه بدهیم، مثلا می‌توانیم به سال ۸۶ یا لیگ هفتم حرفه‌ای برگردیم؛ جایی که پرسپولیس در کورس قهرمانی قرار داشت، اما متحمل یک شکست غیرمنتظره ۴ بر یک برابر استقلال اهواز شد. گویا پس از پایان این بازی در اهواز، برخی لیدرهای تیم وارد رختکن شده‌اند و با ایجاد فضای ارعاب و تهدید، گوشی را برای ادامه مسابقات دست بازیکنان پرسپولیس داده‌اند! مشابه همین خبر را فصل گذشته در مورد هجوم لیدرهای نفت مسجدسلیمان به رختکن این تیم بعد از بازی با استقلال و تهدید شدید علیه یکی از بازیکنان نفت داشتیم. داستان اخیر استقلال هم که اصلا نیازی به بازگویی ندارد. وسعت این دایره حتی بیشتر هم هست. آنهایی که اهل استادیوم و تمرین‌رفتن هستند، خوب می‌دانند که بعضا فضای دیکتاتوری در همین اتمسفرها هم حاکم است و گاهی یک انتقاد ساده شما از تیم یا بازیکنان، با برخوردهای قهری شدید مواجه می‌شود.

نه‌چندان خودجوش

کاملا بدیهی است که حضور اغلب این اراذل در تمرینات و رختکن تیم‌ها نمی‌تواند عادی و بدون هماهنگی باشد. بسیاری از مواقع حتی یک خبرنگار و عکاس هم برای انجام وظیفه‌اش نمی‌تواند به این فضاها نزدیک شود و هزار مانع برای او می‌چینند؛ بنابراین چطور ممکن است این استادان هیکل‌درشت با انواع و اقسام خالکوبی‌ها مثل آب‌خوردن برای خودشان آیند و روند داشته باشند و درست کنار مدیرعامل یا سرمربی تیم بنشینند؟ حقیقت تلخ آن است که بیشتر این لمپن‌ها به نوعی از سوی جریان حاکم بر تیم‌ها اجاره می‌شوند تا حافظ منافع آنها باشند. مدیرعامل دوست دارد هواداران به نفعش شعار بدهند یا فضای رختکن در کنترلش باشد. گاهی هم سرمربی در چنین موقعیتی قرار می‌گیرد و دلش می‌خواهد سکوها به نفع او هدایت شوند. بنابراین یک راهکار قدیمی، استفاده از بوقچی‌های قلچماق است. اگر اهل رفتن به ورزشگاه باشید، لابد دیده‌اید که گاهی همین لیدرها به‌تندی با هواداران منتقد برخورد می‌کنند و جلوی شعارهای اعتراضی آنها را می‌گیرند.

ندیم بادمجان نیستند

نکته کلیدی دیگر در مورد این اراذل و اوباش هم آن است که اغلب ندیم شاه هستند، نه ندیم بادمجان! امروز که یک مربی و مدیر سر کار هستند و از اینها حمایت می‌کنند، آنها هم به سازشان می‌رقصند، اما فردا که تغییر و تحولی رخ داد، عبد و عبید چهره‌های دیگر می‌شوند. هرگز نباید به‌طور بلندمدت روی حمایت این لمپن‌ها حساب کرد.

اراذل مجازی

نسخه به‌روزشده اوباش‌پروری، در شبکه‌های اجتماعی

اتفاقی که در تمرین اخیر استقلال رخ داد و براساس آن شاهد گردوخاک اشرار و لمپن‌ها روی سکو بودیم، در حقیقت پرده‌ای از مدل قدیمی ارعاب و تهدید در فضای فوتبال ایران به شمار می‌رفت. این شیوه، قدمتی مفصل دارد و از سال‌ها قبل اعمال می‌شده است؛ فرمولی که در آن برخی ارکان باشگاه اقدام به نوچه‌پروری و استفاده از آنها در زمان‌های لازم می‌کنند. اگرچه این رویه همچنان کم و بیش ادامه دارد، اما مثل خیلی از چیزهای دیگر که به مرور زمان تغییر کرده، در این زمینه هم شاهد دگرگونی‌هایی بوده‌ایم. بر این اساس، امروز حضور و قدرت‌نمایی اراذل و مزدورهای فوتبال ایران به فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی هم تسری یافته است.

اگر تا دیروز فقط با بوقچی قلچماق مواجه بودیم، امروز در کنار او پدیده‌ای مثل «ادمین هتاک» را هم داریم. اگر تا دیروز یک لیدر اصلی با گروهی از زیرمجموعه‌هایش روی سکوها مردم را می‌ترساندند، امروز همان شبکه به‌صورت مجازی در اینترنت فعال است و اهداف کارفرما را تامین می‌کند. به‌عنوان مثال، مربی یا مدیری که دنبال حفظ فضا به سود خود در شبکه‌های اجتماعی است، گروهی از این ادمین‌ها یا اصلا کانال‌های هواداری را اجیر می‌کند و اهدافش را پیش می‌برد. متأسفانه باید گفت حجم بداخلاقی‌هایی هم که صورت می‌گیرد، حتی از فضای حقیقی بیشتر است. اینجا علاوه بر تبلیغ مبالغه‌آمیز و ستایش‌های بی‌وقفه از عملکرد مدیران، مربیان یا حتی بازیکنان، شاهد سرکوب و چه‌بسا بدنام‌کردن منتقدان هم هستیم. کافی است شما بدون هیچ خط و ربطی دو خط علیه کارفرمای این ادمین‌ها بنویسید تا به‌صورت گسترده مورد هجوم قرار بگیرید، فحش و ناسزا بخورید و متهم شوید به اینکه دنبال منفعت شخصی هستید.

در داستان اراذل حقیقی، شما یک لمپن تابلودار را روی سکو می‌بینید که همه‌چیزش عیان است. اراذل مجازی اما از شکل دیگری هستند؛ کامپیوتر بلدند، سواد دارند و شاید بعضا ۴۰ کیلو هم نباشند، اما شرارت و سوءرفتارهایشان به‌مراتب بدتر و گسترده‌تر از آن بوقچی تنومند است.

این، جنگِ فوتبال است!

خبر دستگیری اوباشی که در تمرین استقلال، هواداران باشگاه را کتک زدند، نشان می‌دهد حساسیت‌ها در این مورد به‌درستی منتقل شده و جامعه به‌خوبی اهمیت این موضوع را درک کرده است. با این حال، این قوه قضاییه نیست که باید چنین ماجرایی را ریشه‌کن کند؛ این خود فوتبال است که باید با همه داشته‌هایش، به مبارزه‌ای همه‌جانبه علیه چنین بدعت‌هایی مشغول باشد. همه ما، آن جمله معروف در مورد پیشگیری و درمان را از بریم. شاید تکرار چنین جملاتی، تأثیرشان را کاهش بدهد اما واقعی‌بودن‌شان را زیر سؤال نمی‌برد. پس بهتر است قبل از مرور چگونگی برخورد با این پدیده‌ها، دنبال این باشیم که فضای فوتبال به‌طور کلی از حضور اراذل پاک شود. این اتفاق چه زمانی رخ می‌دهد؟ زمانی که همه ارکان فوتبال ایران، آن را به چشم یک نبرد اجتناب‌ناپذیر ببینند.

خیلی از این اوباش، به طبقه‌های پایین جامعه تعلق دارند؛ جماعتی که دعوا را ارزش تلقی می‌کنند، چاقوکشی را مایه افتخار می‌دانند و سرسلامتی کسانی نعره می‌کشند که سلامتی‌شان را بیشتر از دیگران به خطر می‌اندازند! خیلی از ستاره‌ها و مربیان فوتبال ایران نیز از طبقه ضعیف جامعه می‌آیند. در حقیقت خاستگاه مشترک بین این دو گروه، گاهی پیوندی ناگسستنی بین آنها ساخته است. فوتبال ایران در برابر این اوباش کرنش کرده و به جای آنکه روبه‌روی آنها بایستد، با سلام و صلوات به تمرین تیم راه‌شان می‌دهد. در این سال‌ها خیلی از اوباش ملازم شخصی مدیرعامل‌ها در فوتبال ایران بوده‌اند و تا آنجا پیش رفته‌اند که حتی پای چشم سرمربی تیم محبوب پایتخت را کبود کنند. اینکه سکوهای سرخابی با عنوان لیدر به خیلی از همین افراد سپرده شده، دلیلی برای به‌وجود آمدن زشت‌ترین طرح‌های موزاییکی و تکراری‌ترین شعارهای ممکن در ورزشگاه‌ها بوده است. در حقیقت فوتبال ایران به جای کنارزدن این افراد، تلاش کرده تا در جهت منافع خود، از آنها استفاده کند. این در حالی است که شهرت خیلی از آنها، به سال‌های حضورشان در زندان یا انجام فعالیت‌های غیرقانونی مربوط می‌شود. نمره فوتبال ایران در برخورد با این اراذل، تا امروز چیزی جز صفر نبوده است.

علاقه اوباش به فوتبال، یک داستان تماما «ایرانی» نیست. این پدیده در خیلی از نقاط دنیا ظهور کرده است. با این حال، در سایر کشورها روش‌های کارآمدی برای مقابله با رشد روزافزون این ماجرا در نظر گرفته شده است. در ایتالیا با هر تنش، ورود اوباش به استادیوم‌ها ممنوع می‌شود و خود باشگاه‌ها به‌دقت، ورود افراد به ورزشگاه خانگی‌شان را کنترل می‌کنند. در اسپانیا، باشگاهی مثل رئال مادرید سکوی طرفداران تیفوسی را تعطیل کرده تا شاهد خشونت در اطراف فوتبال نباشد. در انگلیس نیز دوربین‌ها چنان کنترل دقیقی روی سکوها دارند که هر حرکت ساده‌ای در ورزشگاه، محرومیت مادام‌العمر از ورود به ورزشگاه را رقم زده است. در حقیقت، فوتبال جلوی این ماجرا ایستاده و فاصله‌اش را تا حد امکان با اوباش حفظ کرده است؛ کاری که تا امروز هرگز در فوتبال ایران به شکل جدی انجام نشده و نتیجه‌اش، همین ماجرای اسفبار تمرین باشگاه استقلال است.

این فوتبال است که باید مسئولیتش را کمی جدی بگیرد. همه افرادی که در ایران با فوتبال رابطه‌ای دارند، باید بخشی از این نبرد باشند تا جلوی اوباش، دیوار دفاعی کشیده شود و شخصیت باشگاه‌های ایرانی دیگر بیشتر از این زیر سؤال نرود. همه باشگاه‌ها، همه مدیران، همه بازیکنان و حتی همه هوادارها، باید اهمیت این ماجرا را درک کنند و حتی لازم است که نهادهایی مثل فدراسیون فوتبال، مانع نزدیک‌شدن این افراد به فضاهای ورزشی شوند. اگر فوتبال نتواند با رقم‌زدن یک تحول بزرگ فرهنگی، راهش را از این اراذل جدا کند، دیگر برخوردهای قانونی و قضایی با این افراد نیز جوابگو نخواهد بود. اگر فوتبال در این بازی شکست بخورد، هیچ امیدی به بهبود جو ورزشگاه‌ها وجود نخواهد داشت. اتفاقی که در تمرین استقلال رخ داده، باید به‌عنوان یک زنگ خطر جدی مورد بررسی قرار بگیرد. این هشدار، وضعیت قرمز را در فوتبال ایران نمایان کرده و کنارزدن این افراد، باید به کلیدی‌ترین ماموریت این روزهای فوتبال تبدیل شود.

جدول اعداد | ۴۵۱۸

اعداد ۱ تا ۹ را طوری در خانه‌های سفید قرار دهید که هر رقم در سطرها، ستون‌ها و مربع‌های کوچک ۳ در ۳ یک‌بار دیده شود. پاسخ‌ها در ادامه آمده است.

ساده

	۶	۹				۲	۱	
۴								۳
۵			۶		۹			۴
		۴		۲		۱		
۲			۱		۳			۸
		۳		۸		۷		
۷			۵		۶			۹
۱								۷
	۳	۸				۵	۶	

متوسط

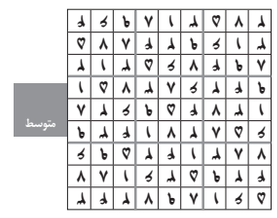

سخت

	۳							
			۵	۷		۱		۸
				۶	۲	۹		
	۵	۸						۳
				۵				
۲						۸	۷	
		۷	۶	۳				
۱		۴		۲	۷			
							۴	

متوسط

۵	۶							۳
۴		۹						
			۱		۲		۹	
		۸		۷				
	۳		۴		۹		۲	
				۸		۷		
	۹		۷		۵			
						۸		۵
۲							۶	۴

جدول ۸۸۱۶

افقی:
۱- کاشتن بوته برنج- پیشرو- سریع‌ترین حیوان
۲- گران‌بها- کفرآمیز- چاشنی غذایی
۳- خطی در دایره- خرمافروش- جملگی
۴- تکرار حرفی- جای تنگ و تاریک- تأمینات امروزی
۵- قاضی- گروه انسان‌ها- سرافرازی
۶- فیلمی ساخته مسعود کیمیایی- جوش صورت- پافشاری‌کردن
۷- عارضه گشاد شدن سیاه‌رگ- زدوخورد- ستون بدن
۸- بدنام- مسیحی- صفتی برای شیطان
۹- دانه معطر- تندرستی- آماسیده
۱۰- زیاده‌روی- غریبه نیست- شهرستانی در آذربایجان شرقی
۱۱- رشد- سوراخ‌کردن- خاندان رسول اکرم(ص)
۱۲- برافروخته- خمیده- مذکر
۱۳- بهشتی- پهلوان تورانی شاهنامه- خدمتکار پیر
۱۴- قورباغه- بی‌ریخت و زشت- خلاصه‌گویی
۱۵- مهربان- اختلاف و تفاوت- روزی

عمودی:
۱- مهم‌ترین وسیله در مطالعه جغرافیا- از تقسیمات قرآن- مشهور
۲- دوره‌ای کامل از اعتقادات و معارف تشیع تألیف علامه طباطبایی- یک نفر
۳- لیکن- شرف- شهر مجسمه‌ها در گیلان
۴- چند تا بودن- ذبح‌کننده شتر- زیلوباف
۵- فونداسیون- آسیابی که با نیروی چهارپایان می‌گردد- تایر خودرو
۶- متوسل‌شدن- مهربانی- بادمجانش آفت ندارد
۷- حس بویایی- همنشین- رساندن پیام به مردم
۸- خروس مازندرانی- شهرستانی در استان سیستان و بلوچستان- فریاد مهیب
۹- آزادگان- لهجه- برادر مادر
۱۰- به دنیا آوردن- تکدی‌گری- تیری که با کمان اندازند
۱۱- آخرین‌ماه سال میلادی- تب انسان و حیوان- پیش‌درآمد آشغال
۱۲- غالب- شکل ظاهری- معمولی
۱۳- به‌جا آوردن- عنوان شاهزادگان دوره صفوی- پاداش
۱۴- برادر مرگ است- نوعی سلاح جنگی
۱۵- نیکوکاران- گندمگون- روزی‌دهنده

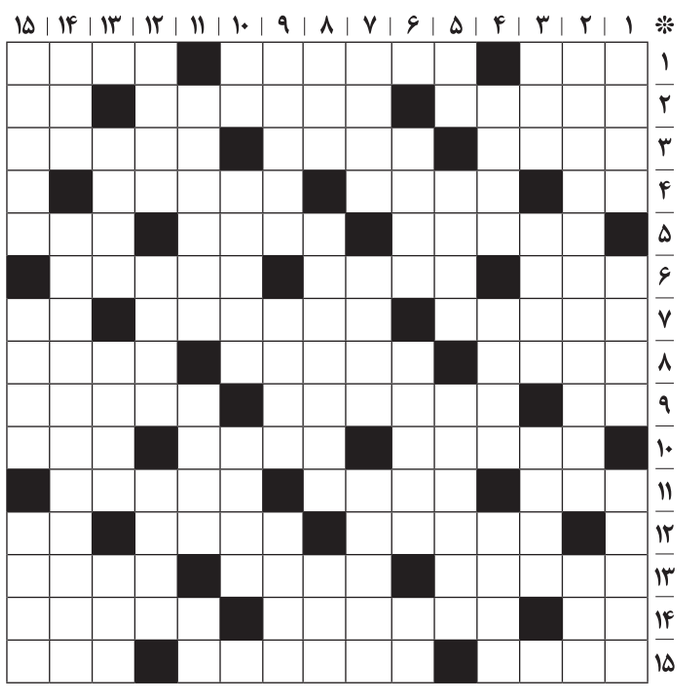
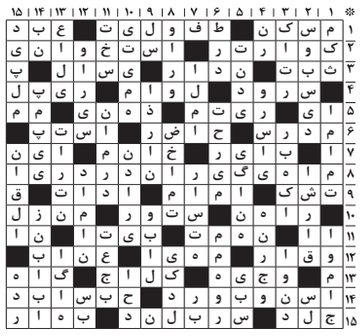
حل جدول شماره ۸۸۱۵